

at Regeringen ansaa det for ønskeligt at komme dertil. Jeg skal ikke have det mindste imod at indsætte en saadan lille Anthydning i Lovforslaget. — Det ærede Medlem omtalte derefter § 12 og mente, at Fristen for Lovens Strafftræden var for kort — ja, jeg skal ganske villig indrømme, at hvis man ikke venter, at Loven skal blive gennemført før 1ste April, saa er Tidsfristen for kort, men jeg tror ikke, det er Skik og Brug, at en Minister, naar han fremlægger et Lovforslag, forudlægger, at Loven først skal kunne blive behandlet til Ende saa sent, at Lovens Strafftrædelsesdato vil komme længere ud, end han oprindelig havde tænkt sig. Det er jo imidlertid en Ting, som selvfølgelig kan rettes ved 3dje Behandling af Loven, hvis det viser sig, at Lovens Gang gennem Rigsdagen bliver saa langvarig; det spiller jo for øvrigt slet ingen Rolle, om Loven kommer til at træde i Kraft et halvt Aar før eller senere.

Jeg skal endnu omtale det sidste Punkt, som det ærede Medlem nævnte, nemlig Ansættelsen af en Inspektør til at varetage de Interesser, som denne Lov omfatter. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at denne Inspektørs Opgave nærmest skulde være den at sætte Virkningerne af Loven i Gang, saaledes at en vis Træghed maatte, som kunde være hos Landmændene til at gribe an paa dette, som er noget nyt, skulde kunne overvindes ved Ansættelse af en Mand, der kunde optræde vejledende og hjælpende paa dette Omraade. Jeg tror nu ikke, det vil være heldigt at ansætte en saadan Mand. For det første kunde det ikke hjælpe at ansætte en Mand dertil, for skulde han virke i den Retning, som det ærede Medlem antydede, maatte han jo kunne mangfoldiggøre sig paa en Maade, som det ikke er givet et Menneske at kunne, eller ogsaa maatte han være forsynet med et stort Antal Assistentter, men man vilde dog næppe opnaa at faa et meget stort Apparat sat i Scene. Det er nu imidlertid ikke saa meget, fordi jeg tror, at et saadant Embedsapparat vilde vanskeliggøre Lovens Gennemførelse, at jeg ikke har optaget en Bestemmelse derom, men fordi, at her ligger netop en af de Opgaver, som Landbrugets egne fri Institutioner have at løse. Det er en Opgave, som ligger ganske lige for Landbruget at tage op, og jeg tvivler slet ikke om, at den store Interesse, hvormed Landbruget og Landbosforeningerne have fulgt Fremkomsten af dette Lovforslag, vil, naar Lovforslaget bliver til Lov, netop give sig Udtryk dert, at der tages fat med Kraft paa den hensigtsmæssigste Gennemførelse af Loven. Det er

ganske vist, som det ærede Medlem sagde, at det, at Margarine-loven havde virket saa meget godt, virkelig skyldes, at vi have Inspektører, men Forholdene der ere meget forskellige fra disse, og kunne Landbrugets egne Institutioner løse denne Opgave, mener jeg, det absolut er forkert at sætte Embedsmænd til at løse den.

Det ærede 2det Medlem for 3dje Kreds (Tolderlund) udtalte sig mindre gunstigt om Loven. Jeg har jo allerede præciseret min Stilling dertil, og jeg skal ikke nærmere gaa ind paa Enkeltheder, men blot udtale, at naar det ærede Medlem mente, at det, at der ikke i Lovforslaget var taget Hensyn til de Hensillinger, der vare fremkomne fra Handelsstanden, viste, at der ikke toges tilstrækkeligt Hensyn til Handelsstanden og til de Resolutioner, som den vedtog, og at det tillige viste, hvilket i høj Grad maatte beklages, at een Samfundsklasse kunde opnaa, hvad en anden Samfundsklasse ikke kunde opnaa, saa skal jeg bemærke dertil, at den Samfundsklasse, som har opnaaet noget, er — det mente det ærede Medlem vist ogsaa — Landbosstanden (Tolderlund: Ja!). Men hvorfor den har opnaaet noget er, fordi den har begrundet det, den ønsker, saaledes, at jeg har ment, at det, den vilde, var berettiget; og hvis Handelsstanden havde gjort det samme og var fremkommet med Hensillinger, om hvilke jeg kunde sige det samme som om Landbosforeningernes Hensillinger, havde jeg selvfølgelig taget Hensyn dertil. Det er altsaa ikke saaledes, at man lader en enkelt Samfundsklasse i Stikken til Fordel for en anden, men det er saaledes, at naar en Samfundsklasse kan begrunde sine Hensillinger saaledes, at man finder dem berettigede, har man naturligvis at tage Hensyn til dem, medens det turde være en Selvfølge, at naar man ikke finder det rigtig, som nogen mener at skulle have gennemført, kan man ikke tage Ansvar for at gennemføre det. — Der var en enkelt af det ærede Medlems Indvendinger om de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, som jeg skal tillade mig allerede nu at gøre en Bemærkning til. Det var nemlig det ærede Medlems Ønske, at der altid skulde gives et Barjel af mindst 4 Uger, naar Køberen bestilte Varer, og naar han skulde have Garanti for Leveringen, idet han mente, det ellers vilde være ganske umuligt, at en handlende kunde skaffe de fornødne Analyser til Veje. Det kan jeg ikke forstaa, for Forholdet er jo det, at Markfrøhandelen netop er inde paa at give Garanti, inde paa med hver Levering at lade medfølge Analyser, paa hvilke der ogsaa staar Garantiærklæringer, og her saa Følt